

ووتی: ئایا نوپژ بگم له گه وری په زدا؟ فهرمووی: به لئ، ووتی: ئایا نوپژ بگم له شوینی پشوودانی و شتر؟ فهرمووی: نه خیر

له جابری کوری سه موره وه -ره زای خوی لیبت- ده لیت: پیاوچک پرساری له پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- کرد؛ ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی په ز-مه ر و بز-؟ فهرمووی: «ئه گه ر ویستت ده ستوپژ بگه، وئه گه ر ویستت ده ستوپژ مه گه»، ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی و شتر؟ فهرمووی: «به لئ، ده ستوپژ بگه له پاش خواردنی گوشتی و شتر»، ووتی: ئایا نوپژ بگم له گه وری په زدا؟ «فهرمووی: «به لئ»، ووتی: ئایا نوپژ بگم له شوینی پشوودانی و شتر؟ فهرمووی: «نه خیر».

[صه حیه] [موسلم گنراو به تیه وه]

واتای فهرمووده که: (ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی په ز-مه ر و بز-؟): ئه مه پرسار کردنه له لایه نه هاوه لیکه وه سه باره ت به گوشتی مه ر و بز، ئایا پاش خواردنی گوشتی مه ر و بز مه رجه مرؤف ده ستوپژ نوئ بکاته وه بۆئه وهی نوپژ نه جامیدات یان مه رجه نییه؟ فهرمووی: (ئه گه ر ویستت ده ستوپژ بگه، وئه گه ر ویستت ده ستوپژ مه گه): پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- بژارده ی پیدایه له نیوان نه جامدانی ده ستوپژ و واز لپه پنانی، هه ردوویان دروستن. (ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی و شتر؟): واتا ئایا واجبه له پاش خواردنی گوشتی و شتر ده ستوپژ نوئ بگم مه وه بۆ نوپژ نه جامدان، یان مه رجه نییه؟ فهرمووی: (به لئ، ده ستوپژ بگه له پاش خواردنی گوشتی و شتر): به لئ، واجبه پاش خواردنی گوشتی و شتر ده ستوپژ نوئ بگه به تیه وه ئه گه رچیش گوشتیکی که م بخویت، به لام ده ستوپژ گرتنه وه له پاش خواردنه وهی شیر و شله ی (مه رگه ی) گوشتی و شتر واجبه نییه، چونکه پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فهرمانی نه کردوه به هۆزی (عورنییه ن: العَرَبِيَّيْنَ) به وهی ده ستوپژ نوئ بگه نه وه له پاش خواردنی شیر و شتر، له کاتیکدا فهرمانی پینانکرد که شیره که ی بخۆنه وه، و دواخستنی پروونکردنه وهی حوکم له کاتی پیوستدا دروست نییه -جائیز نییه-. (ووتی: ئایا نوپژ بگم له گه وری په زدا؟): واتا ئایا دروسته له و شوپتانه نوپژ بگم که په ز-مه ر و بز- تیاندایه ده میننه وه. (فهرمووی: به لئ): واتا دروسته مرؤف له گه وری په زدا نوپژ بکات چونکه هیچ ترسێک نییه له په زه کان -که هیرشی بگه نه سه ر یان په یوه ندی به جوړی پاشه روکه ی هیه-. (ووتی: ئایا نوپژ بگم له شوینی پشوودانی و شتر؟): واتا ئایا دروسته له و شوپتانه نوپژ بگم که و شتره کان پشووی تیدا ده دن و ده میننه وه بۆ خه وتن خواردن و خواردنه وه. (فهرمووی: «نه خیر»): واتا له و شوپتانه نوپژ مه که؛ چونکه ترس هیه له وهی و شتره که هیرش بکاته سه رت به هۆی هاری و شتره وه له هه ندیک حاله تدا، ئه مپیش نوپژ خوین تووشی زیان و ترس و داچله کاندن و شتی تر ده کات -یان له وهی په یوه ندی به جوړی پاشه رووی و شتره وه هه بیته-، به لام له په زدا ئه مه بوونی نییه و زیان و تازار ناگه یه بیت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8399>

